

Tužbeni zahtjev

Republika Poljska zahtijeva da se:

- ponište članak 2. točka 25., članak 6. stavak 2. točka (b), članak 7. stavak 1. do 5. te stavak 7. prva rečenica i stavak 12. do 14. kao i članak 13. stavak 1. točka (c) Direktive 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklajivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ⁽¹⁾;
- Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U svojoj tužbi Republika Poljska iznosi da osporene odredbe sadrže kompleksna i nova pravila koja su prvi puta iznesena u Direktivi 2014/40/EU, čiji je cilj da putem uvođenja zabrane stavljanja na tržište duhanskih proizvoda s karakterističnom aromom i kroz određivanje popratnih mjeru te zabrane, potpuno isključe takve proizvode, uključujući mentol cigarete, iz unutarnjeg tržišta. S obzirom na udio koji mentol cigarete imaju u tržištu Europske unije duhanskih proizvoda, ta zabrana sa sobom nosi ozbiljne posljedice po proizvodnju mentol cigareta.

Republika Poljska iznosi sljedeće prigovore osporenim odredbama:

Kao prvo – povredu članka 114. UFEU-a. Zabrana stavljanja na tržište mentol cigareta uvedena je iako nije bilo nikakvih razlika između nacionalnih zakonskih odredbi koje bi mogle ograničiti kretanje robe. Ta zabrana ne doprinosi poboljšanju funkciranja unutarnjeg tržišta, već naprotiv, proizvodi prepreke koje nisu postojale prije donošenja Direktive.

Kao drugo – povredu načela proporcionalnosti. Zabrana stavljanja na tržište mentol cigareta nije prikladan način postizanja ciljeva Direktive. Nadalje, ta zabrana je protivna zahtjevu prema kojem poduzete mјere moraju biti nužne za postizanje ciljeva. Troškovi uvođenja zabrane daleko nadmašuju bilo koju potencijalnu korist.

Kao treće – povredu načela supsidijarnosti. Zabrana stavljanja na tržište mentol cigareta protivna je načelu supsidijarnosti utoliko što je pitanje potrošnje mentol cigareta, u odnosu i na utjecaj na javno zdravlje i na potencijalne društvene i gospodarske troškove zabrane njihove prodaje, lokalnog karaktera koji je ograničen na usku skupinu država članica. Iz tog razloga to pitanje treba riješiti na nacionalnoj razini, i to samo u onim državama članicama u kojima postoji visoka razina potrošnje tih proizvoda.

⁽¹⁾ SL L 127, str. 1

Žalba koju je 24. srpnja 2014. podnijela Savezna Republika Njemačka protiv presude Općeg suda donesene 14. svibnja 2014. u predmetu T-198/12, Savezna Republika Njemačka protiv Europske komisije

(Predmet C-360/14 P)

(2014/C 315/70)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze, A. Lippstreu, punomoćnici, U. Karpenstein, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj zahtijeva:

1. ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 14. svibnja 2014. u predmetu T-198/12, Savezna Republika Njemačka protiv Europske komisije, radi djelomičnog poništenja Odluke Komisije 2012/160/EU od 1. ožujka 2012. o nacionalnim odredbama o kojima je vlasta Savezne Republike Njemačke poslala službenu obavijest, a kojima se zadržavaju granične vrijednosti za olovo, barij, arsen, antimон, živu, nitrozamin i prekursore nitrozamina u igračkama nakon stupanja na snagu Direktive 2009/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o sigurnosti igračaka (¹), u dijelu u kojem je Opći sud odbio tužbu;
2. poništenje Odluke Komisije 2012/160/EU od 1. ožujka 2012., u dijelu u kojem se njome ne odobravaju priopćene odredbe s graničnim vrijednostima za elemente antimón, arsen i živu u igračkama; podredno, vraćanje predmeta Općem sudu;
3. nalaganje Komisiji snošenja troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj navodi tri žalbena razloga:

Prvi žalbeni razlog: Opći je sud na tri načina prekršio članak 114. stavak 4. UFEU-a. Povrijedio je načelo samostalne procjene rizika od strane država članica kada je iz okolnosti da se mjere koje je priopćio žalitelj temelje na drugačijoj procjeni rizika zaključio da su iste neprikladne. Nadalje, Opći je sud pogrešno zahtijevao dokaz da je razina zaštite koju osigurava Direktiva 2009/48/EZ sama po sebi nedostatna. Konačno, Opći je sud svoje zaključke utemeljio na pogrešnom pravnom shvaćanju, kada se protivio provođenju kvantitativne usporedbe – utemeljene na graničnim vrijednostima – različitim razinama zaštite.

Drugi žalbeni razlog: Opći je sud povrijedio obvezu obrazlaganja svojih presuda iz članaka 36. i 53. stavka 1. Statuta Suda. S jedne je strane njegovo obrazloženje u svjetlu Tablice 1 koju je priložila Savezna Republika Njemačka proturječno samo sebi, jer se dijelom zasniva na navodnim računskim pogreškama, a dijelom na tobožnjim pogreškama u mjerenu. S druge je strane obrazloženje nedostatno jer Opći sud smatra da usporedba migracijskih graničnih vrijednosti koju je provela Savezna Republika Njemačka ne ukazuje na višu razinu zaštite, a da pritom nije ispitao značenje kategorije materijala koji se mogu ostrugati s igračke.

Treći žalbeni razlog: Opći je sud počinio trostruku iskrivljavanje činjenica odnosno dokaza. Kao prvo, očito je pogrešno prikazao sadržaj Tablice 3 koju je podnio žalitelj. Nadalje, Opći je sud očito pogrešno pretpostavio da tablica Saveznog instituta za ocjenu rizika koju je podnio žalitelji sadrži pogrešno zbrojene vrijednosti. Naposljetku, Opći je sud očito pogrešno protumačio mišljenje Znanstvenog odbora za sanitarne i okolišne rizike (SCHER) od 1. srpnja 2010., kada je iz njega izveo zaključak o pouzdanosti graničnih vrijednosti bioraspoloživosti, koje SCHER sasvim sigurno nije iznio.

(¹) SL L 80, str. 19. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 13., svežak 55., str. 213.).

Rješenje predsjednika Suda od 5. lipnja 2014. – El Corte Inglés, SA protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (zigovi i dizajni), Emilio Pucci International BV

(Predmet C-578/12 P) (¹)

(2014/C 315/71)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 46, 16.2.2013.
